

Ministerens Ønske om, at Udvalgsbehandlingen bliver hurtig og ikke trækker i Langdrag. En Ting maa jeg bemærke til Slutning. Ministeren udtalte, at Industrisukker nærmest var en Luksusartikel, ja, det gælder en Del af det, men den langt overvejende Del deraf kan absolut ikke henregnes til Luksus, det er Sukker, der skal bruges til mange forskellige Industrier, som ikke har noget med Luksus at gøre i dette Ords almindelige Forstand.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) kun sige, at Forudsætningen for hele Sukkerordningen har været Eksport af Sukker, det er Udgangspunktet, det staar i Kornloven, da Sukkerordningen første Gang dukker frem, og dermed har man fortsat hele Tiden. Jeg skal endvidere sige til det ærede Medlem, at hele hans Betragtning, som gaar ud paa det ønskelige i, at Sukkerordningen hviler i sig selv ogsaa for det kommende Aar, jo kun kan gennemføres, naar der opnaas Eksportpriser for Sukker. Endelig skal jeg sige, at vel er det rigtigt, at andre Varer end Sukker har været vigtige i Vareudvekslingen, men Sukker har ogsaa været betydningsfuldt, hvor det har kunnet anvendes.

Til det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner) skal jeg kun sige, at en Udvalgsbehandling med den Hensigt at faa fastsat Prisen paa Sukker til Industribrug vil ikke kunne føre til noget. En Udvalgsbehandling for at tale om dette Spørgsmaal vil derimod selvfølgelig altid kunne finde Sted, og jeg vil ingenlunde undslaa mig for at tale med det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer af Udvalget om dette Forhold. Men vi kommer jo til at tale derom paa det Tidspunkt, da Prisen skal fastsættes, og derfor vil jeg rigtignok henstille, at man udsætter Forhandlingen, indtil den virkelig vil kunne føre til et Resultat. Det, som er det ærede Medlem og mig imellem i vor Bedømmelse af dette Forhold, er, at jeg mener, at Sukkerprisen for Forbruget af rent Sukker er det vigtigst at holde nede i Pris; Industrien som Forbruger af Sukker er jo kun en Mellemand, gennem hvem Sukkeret atter kommer ud til Forbrugerne. Det er altsaa min Opfattelse, at Forbruget af rent Sukker er for Husholdningerne langt vigtigere end Forbruget af Sukker i f. Eks. Bolscher eller Kringler. Nu siger det ærede Medlem, at det er fuldkommen ligegyldigt for Husholdningerne, om Sukkeret stiger 10 Øre; men saa kan det heller ikke være

saa afgørende, om Prisen paa Sukkeret i Kringler stiger lidt; kan Husholdningerne taale det ene, taaler de ogsaa nok det andet. Det ærede Medlem har den Opfattelse, at saa snart det drejer sig om Producenterne i hans Branche, er det uhyre vigtigt, at Produktionsmidlerne er saa billige som muligt. Jeg tror, man maa se paa, hvad der er vigtigst, og derefter paa det vigtigste Forbrug fastslaa den billigst mulige Pris, det tror jeg, Husholdningerne har Interesse i. Men jeg mener, at vi hellere skal tale om dette Spørgsmaal, naar vi skal enes om at fastsætte Prisen. Jeg ønsker ikke, at de sukkerforbrugende Industrier skal betale mere, end de vel kan bære overfor hele deres Virksomhed og overfor de Forbrugere, de skal forsyne, og jeg mener, at alle Hensyn bør tages i Betragtning, ogsaa Hensynet til disse Virksomheders bedst mulige Trivsel; men det andet Hensyn bør ogsaa tages med i Betragtning, og bedst tror jeg, vi kan afgøre dette, naar vi virkelig kommer til at bedømme, hvorledes Forholdet ligger.

Formanden: Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Jeg vil takke Ministeren for den sidste Bemærkning. Jeg glæder mig til i Udvalget at tale med Ministeren om Spørgsmaalet. Mit Parti har ønsket Sagen i Udvalg, og jeg kan derfor ikke frafalde mit Forslag. Den højtærede Minister udtalte, at det var kun gennem Eksport, vi kunde faa den billige Pris paa Husholdningssukker. Det er ikke Tilfældet, det samme kan ske derved, at Industrien betaler en højere Pris, og at det øvrige Sukker, som haves disponibelt, betales med en højere Pris. Naar jeg har holdt saa stærkt paa, at vi ikke skulde op til en ekstraordinær høj Pris for Industrisukkeret, er det ikke for Industriens Skyld. Ministeren har Ret i, at Industrien er et Mellemed, som lader Sukkeret gaa videre; men jeg regner mere med, at det Kvantum, vi haaber at faa tilovers til yderligere Forbrug i Husholdningerne, de ca. 20 Mill. kg. skulde blive sat til en Pris, som var nogenlunde overkommelig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.